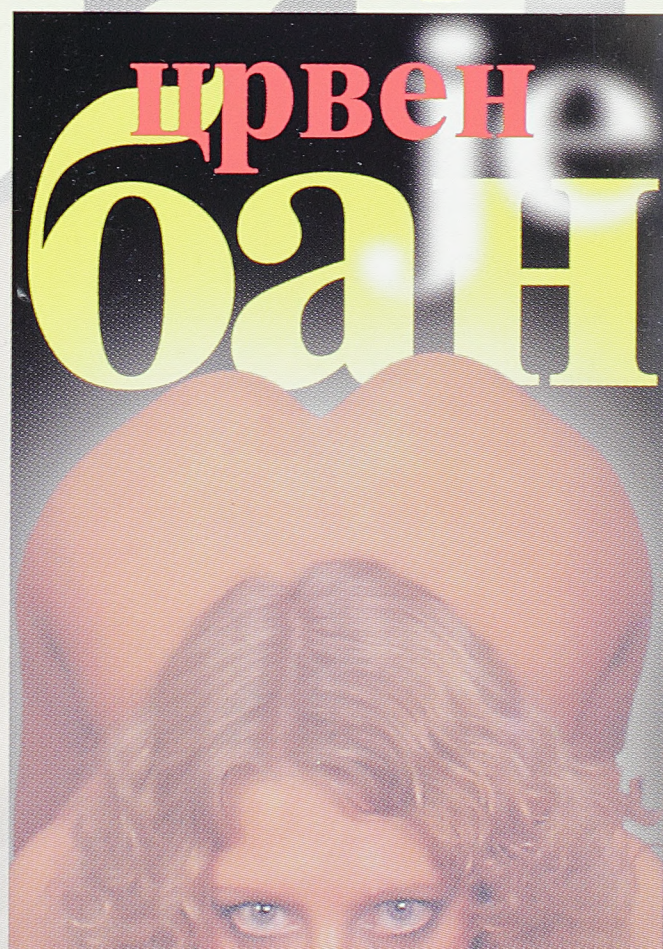


О Ш И Ш А Н И

ШЕЖ



Ускоро на киосцима
Срби под ерекцијом

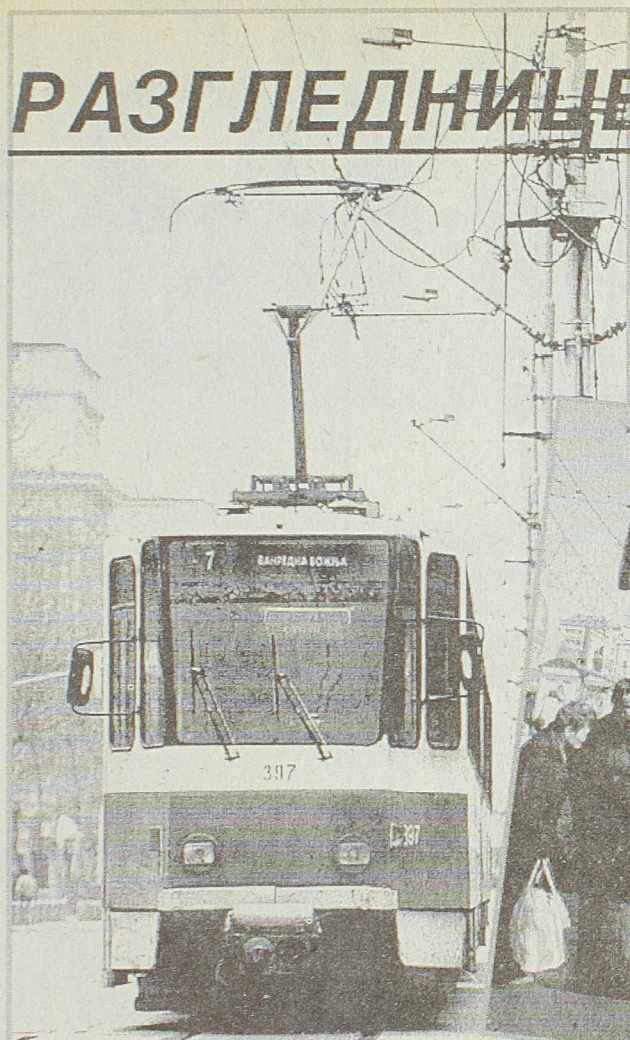


Јединствена збирка
нових народних
еротских песама!

РАЗГЛЕДНИЦЕ ИЗ БЕОГРАДА

НЕВИДЉИ

Ф-16,
Ф-17 и Ф-17а



NO!

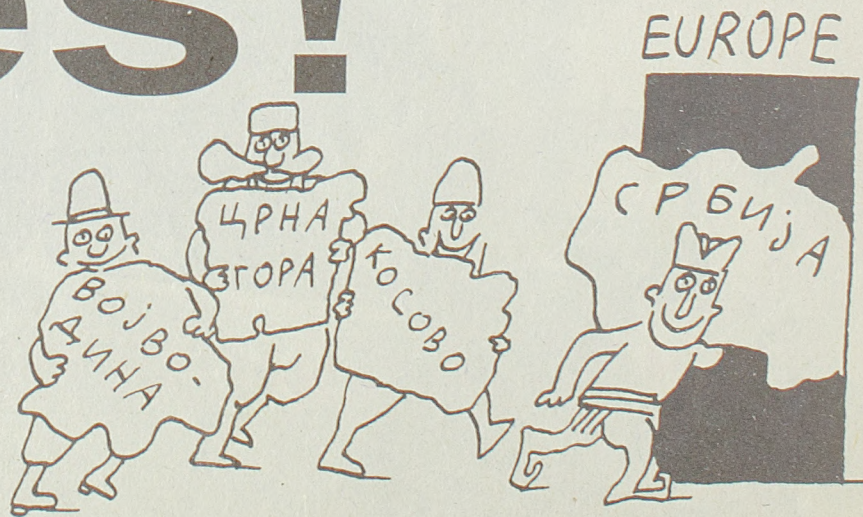


1.

4

Број: 2881

Yes!



2.

ДАРКО ☺

СРБИЈА 2000.

Година тронулта.

Земља ужа С, при чему се "ужа С" чита као једна реч.

Србија мимо, а око Србије - читав свет.

Главни град Даргоеб, јер том је граду пошло све наопако.

На челу Србије, њен, већ ко зна који по реду вођа.

Није Велики жупан, није краљ, није цар, није вожд, није књаз, није Обреновић, није Карађорђевић, није Броз, а јесте вођа.

Вођа пролетера свих српских земаља, који су се ујединили у црвено-црну коалицију.

Име и презиме познати редакцији.

Од српских земаља овде су још Војводина, Санстефанска Србија и имање мога таста.

Кад сам пробао да продам имање свога таста, оптужили су ме за сепаратизам, издају и назвали ме слугом Запада.

Шта би ми тек рекли да сам онако с Косовом.

Назвали би ме ослободиоцем, победником и спасиоцем образа Уједињених нација, па би од срамоте у земљу пропао.

А земља Србија.

Србија, земља у којој се најлакше пропада.

Ја Србин, али национална мањина.

Србин, црногорског закона.

Некад, у она времена, био сам кадар стићи на сваки, па и највиши положај, и утећи, па и са најнижег положаја.

Данас, једва браним и ову коту коју држим већ трећи мандат.

Тешко је данас Србима црногорског закона у Србији.

Лакше нам је и у Америци, и у Енглеској, и у Русији, него

овде где држимо власт.

Да одем, а где?

Од кад сам Јован без нема те земље која би ме примила, остало ми је да бирам између Небеске Србије, у коју праведни више неће, и подземља.

Небеска Србија изнад, а подземље испод мог нивоа.

А да живим у криптодепресији, не могу.

Криптодепресију заузели они који су тамо стигли с леђа. И непосредне близине.

Да се ослоним на Русију, не смем.

Кад сам се последњи пут ослонио на бесмртни Совјетски Савез, прва земља социјализма се распала.

А Кина жута.

Жути жутују, док црвени путују на релацији Јул - Шангај виа Пекинг.

Ирак је у реду. И Либија је у реду. И Северна Кореја је у реду. И Куба је у реду. И Лаос.

Ако хоће, и Србија може у реду.

Онда би и Србија била у реду.

Пријатељи!

Ех, пријатељи.

Доста је мени што ми рођаци, кумови, деца, жена, отац и мајка раде о глави.

Кад би пријатељи сазнали о чему се овде ради, одмах би се поново окупили.

Срби на окуп, и - оде глава.

И то не било која.

Рецимо, нека од сто најмудријих српских глава.

Глава шећера.

Глава Зете.

Писмо - глава.

Глава романа, награђеног НИН-овом наградом, коју даје непристраснији, поштенији и

престижнији жири, него што је Нобелов комитет који, колико се ја разумем, даје Гонкурову награду за књижевност.

Него, моја глава!

Опозиција!

Има опозиције у Србији.

Има, има.

И то не у Депосу и у Заједно, па да се међусобно истребљују.

Него, осим полиције у цивилу и опозиција је у Уједињеној опозицији.

Која тражи изборе.

Фер и поштене.

Као у Хрватској, без које Срби неби имали узора.

У комунизму ће се у Србији гласати као у Хрватској.

Хрватска здај у Србији.

Плата из два, а република из једног, преосталог, дела.

На челу републике цар царева.

Име цара, рекосмо, познато редакцији.

А царују још и беда, корупција, криминал, очај, безнађе.

Извињавамо се ако смо при набрајању неког од царева заборавили.

А Срби су свуда где су српски гробови.

Једино их нема тамо где се још може живети.

И једини који их још не прогоне у овом свету мимо Србије јесу Србијанци.

Они ћуте и чекају да да виде шта ће Срби са Србијом, брале.

Рекао бих радо и - селе, али немам толиког наталитета.

Селе ми је абортирано, јер није имало куд у Србију, брале.

Ех, мој брајко!

Радивоје БОЈИЧИЋ

КОМШИЈЕ

Горан ДОКНА

Ископали смо ровове, ако нам комшије дођу, да их дочекамо. Неће ни они празних руку. Такав је ред овде, код нас, на Балкану.

Будно мотримо, да чујемо кад уђу. Могу сваког часа. Хоће да изненаде, да нас затекну на спавању. Дешавало се.

Понекад бацимо око на сат. Вређа нас што касне.

Чујемо како прилазе, али онда као да застану.

Нешто се договарају и, после кратког ћутања, поново оду. Као да се нећају.

А ми их чекамо у инат.

Навикли смо да их чекамо.

Са нашим комшијама се никад не зна!

Гане МИЛАНОВИЋ

БЈАШЊЕЊЕ

Слободан СИМИЋ

ШТИРО РАДЧЛОВИЋ

ЦРТНИ ИНТЕРВЈУ

ХОЋЕТЕ ЛИ
ИЗАБИ НА
ИЗБОРЕ?

ИЗАШАО БИХ
ВРЛО РАДО

ДА ЛИ СТЕ
ЗА
ПРОМЕНЕ?

НЕ! ЈА САМ
ЗА
МЕНЕ!

КОМЕ ЋЕТЕ
ДАТИ
ГЛАС?

ЕИНА!

ШТА ОЧЕКУЈЕТЕ
ПОСЛЕ
ИЗБОРА?

ЕИНА!

Кажу да је ово други део децембарске, мада би по мојој евиденцији ово био тек други део новембарске, јер оно што је као био први део децембарске у ствари је јануарски топли оброк са разликом за септембар, и ја сам сигуран да је ово други део новембарске, а то што неки кажу да је ово регрес од прошле године није сигурно, јер регрес нисмо добили ни од претпрошле године, па регрес отпада, и пре би ово могла бити аконтација за март, јер је мања од првог дела децембарске, али ако је ово аконтација за март онда би топли оброк за април могао да буде пре првог дела јануарске, јер ће аконтацију за фебруар сигурно спојити са разликом за јануар да би била као први део априлске.

Толико ти знам рећи о данашњој плати.

у центру

Данас се у Београду, у центру града, на Теразијама, чуо ведар, неспутан, радостан смех!

Појава смеха на Теразијама деловала је на грађане у пролазу и неокупљене радозналце, па су и они почели да се смешкају и смејуцкају.

Истрага је у току.



А како су на ову вест, коју је до сада објавио само "Ошишани јеж" на свој страни, реаговале странке, партије, коалиције и остала удружења грађана прочитајте на - следећој страни.

Ивица Дачић, портпарол СПС:

- Никаквог смеха није било! То су подметања оних који не мисле добро својој земљи и свом народу.

Војислав Шешељ, председник СРС:

- Смеха је било, и те како га је било, али српски радикали знају шта то значи и српски радикали неће дозволити да то прође некажњено. У овој земљи мора да буде реда, рада и дисциплине!

Бранислав Павловић, председник Самосталног синдиката просветних радника:

- У овој земљи, осим реда, рада и дисциплине, и нема ничег другог. Не! Нема чак ни тога!... Иначе, не верујем да се у овој земљи игде ико смејао, а нарочито не радосно и неспутано.

Момчило Перишић, председник Покрета за демократску Србију

- Смех није проблем. Напротив, смех је пожељан, али то мора да буде кроз институције система, а не стихично и, шта ти ја знам, кад коме дуне!

Војислав Коштуница, Председник ДСС:

- И у смеху се мора поћи од врха. Најпре скупштина, па председништво, па влада, па тек онда народ на Теразијама или на неком пољанчету на периферији, например, а о неким забаченијим крајевима и да не говоримо. Важан је принцип, систем, разумете?

Зоран Ђинђић, председник ДС:

- Смех на Теразијама је историјски догађај, јер на најочигледнији начин показује колико је удружена опозиција успела да преко својих пријатеља у свету створи услове и у овом народу пробуди наду у будућност. Смех на Теразијама је наш излазак у свет!

Ребека Србиновић, портпарол Нове демократије:

- Смех је здрав, без обзира на политичка уверења, веру, нацију, расу, географију и познавање друштва.

Владан Батић, председник Демокришћанске странке:

- Смех на Теразијама јесте излазак у свет, али само зато што показује да ће и та деца што су се смејала ускоро да побегну одавде, да побегну од овог режима и овог државног терора... Зато што су себи обезбедили да побегну у свет, зато се и смеју, зато су радосни и ја их разумем!

Драгољуб Мићуновић, председник Демократског центра:

- Смех, ех, ех, ех...

Вук Обрадовић, председник Социјалдемократске странке:

- Ја сам озбиљан политичар, смех је неозбиљан.

Милан Ст. Протић, потпредседник Нове Србије:

- Смех са Теразија је смех српских витезова! Срби и Српкиње, напред у смех, у славу, у историју!

Вук Драшковић, председник СПО:

- СПО, као највећи и најјачи у опозицији, поздравља смех необуздане младости ове земље, а заложите се и за друге облике те појаве, на које ја као председник СПО скрећем пажњу наше јавности, Европе и света: не само смеха, српски народ има и смејања, смешкања, смејуцкања и смејуљења, па онда смијеха, смијања, смјешкања, смијуцкања и смијуљења, а ја вам обећавам да ће у овој земљи, кад моји људи дођу на власт, свега тога бити још више.

Љубиша Ристић, председник ЈУЛ-а:

- Смех на Теразијама је политички испад. Смеху је место у позоришту и у биоскопу, а није немогуће да се неком комичару смеју и у тролејбусу, у фабричким халама, у салонима лепоте, у препуним амбарима, у угашеним кречанама и на другим местима погодним за кореодраме и сличне трагедије.

У име актива новинарског и уредничког кадра РТС, Борбе, Новости, Експреса, Политике, Дневника, Јединства и, наравно, Ошишаног жежа, **Татјана Ленард** је насмејане младиће и девојке питала:

- Зашто сте се смејали и да ли сте размишљали о томе какве конотације може да има ваш смех

(Забележио: Душко М. Петровић)

Уместо одговора, чуо се само -

СМЕХ У ЦЕНТРУ БЕОГРАДА

У Великој Србији живе Срби мањи од маковог зрна!

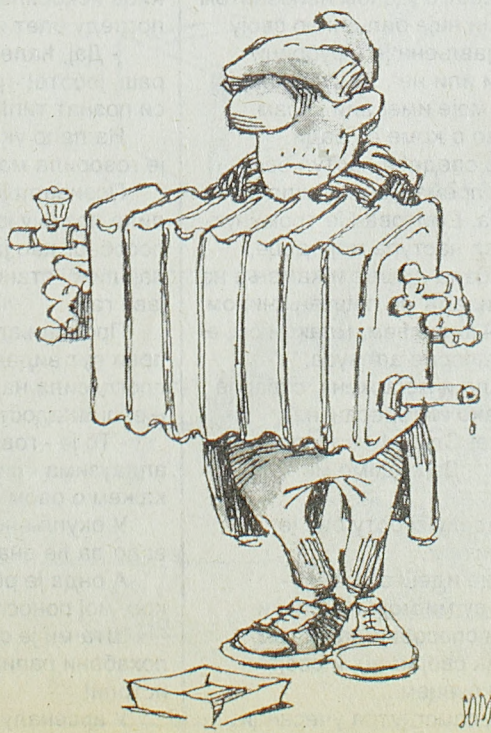
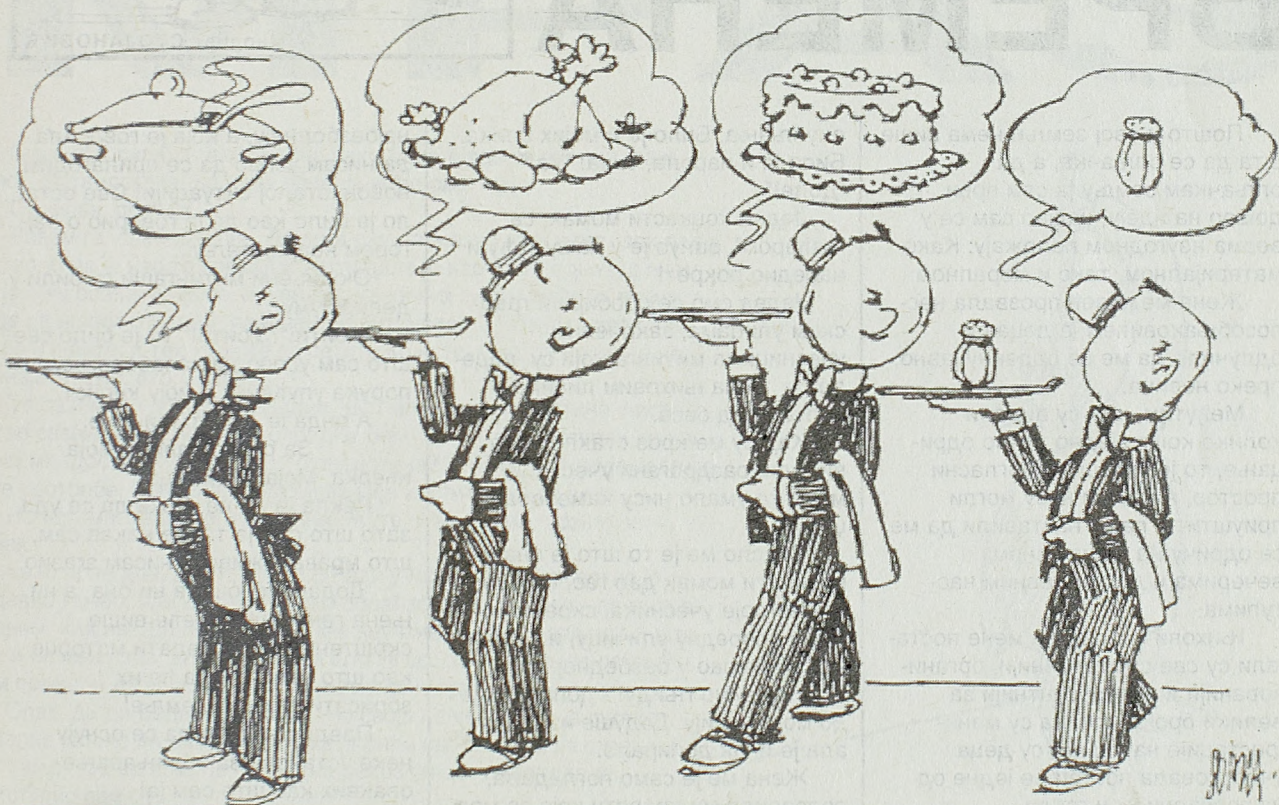
Јован МОКРИНСКИ

Знали смо и за тежа времена. Тада смо непријатеље морали да измишљамо!

Новица ТОДОРОВИЋ

Имамо и ми свог невидљивог. Не можемо очима да га видимо!

Жарко ПИНАРИЋ



Карикатуре: Ђубомир СОПКА

ЧОВЕК СВОГ ВРЕМЕНА



Пошто у овој земљи нема више шта да се опљачка, а да опљачкам земљу ја сам први дошао на идеју, нашао сам се у веома неугодном положају. Како материјалном, тако и моралном.

Жена ме је већ прозвала неспособњаковићем, а деца су одлучила да ме се одрекну јавно, преко новина.

Међутим, кад су видели колико кошта једно такво одрицање, то јест пошто је огласни простор, ни то ми нису могли приуштити, па су наставили да ме се одричу на књижевним вечерима и другим јавним наступима.

Њихови напади на мене постали су све симпатичнији, организованији и интересантнији за велики број људи, па су манифестације на којима су деца учествовала постајале једне од најпосећенијих у граду.

Прва вест о једном непознатом човеку који није опљачкао своју земљу објављена је у рубрици "Веровали или не". Додуше, није поменуто моје име, али ја сам одмах знао о коме се ради.

Већ на следећи наступ беса моје деце према мени дошла је телевизија. Емитован је троминутни запис са наступа моје деце, која су бацала дрвље и камење на мене, називала ме поштењачином, неспособњаковићем, млакоњом, а кад им се, после аплауза, придружила и моја жена, ствар је постала јако интересантна.

- Сlike! Сlike! - викали су окупљени. - Да видимо ми тог идиота!

За следећу суботу био је заказан митинг.

- Има да идеш са нама! - наредили су ми моји најближи. - Кад ниси способан да се сам избориш за свој имиџ, и своје место под сунцем...

Већ од самог јутра учесници митинга су кренули ка месту

окупљања. Било је и мојих слика. Било је и парола, типа: "Уа!" "Доле!"

Један коцкасти момак, са "паџером", бануо је у нашу кућу и наредио покрет!

Једва смо се пробијали градским улицама, закрченим учесницима митинга који су, видели се то на њиховим лицима, киптели од беса.

Кад су ме кроз стакло ципа видели, раздрагани учесници митинга умало нису каменовали цип!

Спасло ме је то што је онај коцкасти момак дао гас, погазио двоје-троје учесника, скренуо у једну споредну улицицу, и за тили час се нашао у безбедној зони.

- Згазимо гњиду! - допирало је до мојих ушију. Додуше издалека, али је ипак допирало.

Жена ме је само погледала, поправила ми кравату која се малкице искосила... Било је у њеном погледу опет неке тоpline.

- Дај, хале, немој да се фолираш, јеботе! - рече кћерка. - Сад си познат тип!

На лепо украшеној бини, прво је говорила моја жена.

Позивала је окупљене да, уколико познају још неког тако неспособног као ја, одмах оду у најближу станицу милиције и пријаве га!

Проклињала је дан кад ме је први пут видела, а дан венчања је прогласила најцрњим даном у њеној младости!

- То је - говорила је понесена аплаузима - све што имам да кажем о овом никоговићу!

У окупљеној маси све је указивало да ће она тријумфовати.

А онда је реч узео мој син, моја крв, мој понос.

Шта ми је све он рекао, то ни похабани папир не би могао да истрпи!

У арсеналу увреда на мој рачун, једва сам препознао ону

најбезболнију, а која је говорила да нисам успео да се прилагодим новонасталој ситуацији! Све остало је било као да је говорио о најгорем непријатељу...

Окупљени митингаши су били у делиријуму!

"Убити!" "Убити!" То је било све што сам успео да разаберем од порука упућених у моју корист.

А онда је дошло финале.

За реч се јавила моја кћерка. Моја мезимица.

Рекла је да не може да се уда, зато што сам ја таквао какав сам, што мрва у животу нисам згазио.

Додала је још да ни она, а ни њена генерација, неће више скрштених руку гледати маторце као што сам ја, и да ће их збрисати са лица земље!

Предложила је да се оснују неке установе за збрињавање оваквих као што сам ја!

Опште одобравање већ је било постигнуто у окупљеној маси.

Требало је спасавати главу, голи живот... А у таквим тренуцима човек најбрже делује. Доноси најисправније одлуке.

Завукао сам руку у први, најближи џеп, и извукао новчаник. Онај несрећник се није ни окренуо...

Затим сам једној дами скинуо наруквицу, а ћеркиној вршњакињу која је носила по портрет високо изнад главе, из полуотворене ташне здипио сам футролу са наочарима, мислећи да је чековна књижица.

Тако је кренуло.

Данас сам ја угледни супруг, диван и вољен отац, ускоро ћу постати и деда, власник неколико приватних фирми у земљи и иностранству. Воле ме и млади, и они из моје генерације...

Једном речи, ја сам човек који се прилагодио свом времену.

Милован ВРЖИНА

ДЕДА МРАЗ

Сада сам сигуран да је прича како Деда Мраз не постоји, лаж, бајка, фатаморгана, да нема везе са истином.

Он, ипак, постоји.

Виђам га, свакодневно. Данима сам пролазио крај њега, док ради, и стално ме је нешто копало. Изгледало је као да га однекуд знам. То је онај осећај када се, изненада, у уличној гужви, нађете лицем у лице са неким глумцем, певачем, политичарем... Познат човек, чак му се и јавите, и тек касније се сетите ко је то. Онај са којим се не познајете, али, ето, знате га.

То се и мени догодило. Видим на глави капицу... Истина, нисам могао сасвим сигурно да јој одредим боју, али зашто у основи, или у раној младости, није могла да буде црвена? И бунда показује трагове дуге употребе. Коначно, Деда Мраз није институција од јуче.

На ногама, наравно, има чизме. Жуте, гумене. Ма, познат ми човек.

Тако први дан, други, трећи... Ради у мом крају. Вероватно је недавно почео, или до сада нисам обраћао пажњу... Али - да га поздравим, или не? Да ли да испаднем неучтив - или наметљив? А шта ако и он мене зна, ако се наљути што га се, очигледно, не сећам? Или помисли да не желим да са њиме контактирам?

Опет, да ли Деда Мраз сам вуче своја колица? Или је пустио поларне јелене на одмор? Дилема је било све више, моје стрпљње све тање... И, на крају је природна радозналост надвладала. Приступио сам му:

- Добар дан.

Подигао је главу и промрмљао неки неразумљив одговор. Ипак, био је то он. Лице пуно ситних бора, чупаве обрве, дуга брада...

- Извините, јесте ли ви Деда Мраз?

Одговорио је питањем:

- Како сте ме само препознали?

- Па, и ја сам некада, као мали, седео у вашем крилу. Још чувам фотографију-успомену... Даровали сте ми коњића од пресоване хартије, што се климата, сећате се - био је офарбан дебелим слојем сиве лак-фарбе, са црним репом и гривом, и пегамма... као Шарац Краљевића Марка...

- Види, види, како се ти добро сећаш! Давно је то било. А јеси ли остао добар дечко?

- Па, мислим да јесам...

- Да видимо. Дај ми пет динара!

Наравно да сам му одмах испунио жељу.

Стојим поред њега, прибирам се, питао бих га још нешто, али да не испаднем непријатан... А он завлачи главу и горњи део тела у контејнер, рови тамо, ноге му се клатаре по ваздуху, видим само те његове дуге чизме и отрцану бунду. Извлачи се из контејнера, баца неке прње на колица. Лице му је поцрвенело, вратне жиле натекле... Збуњен је што ме још види ту.

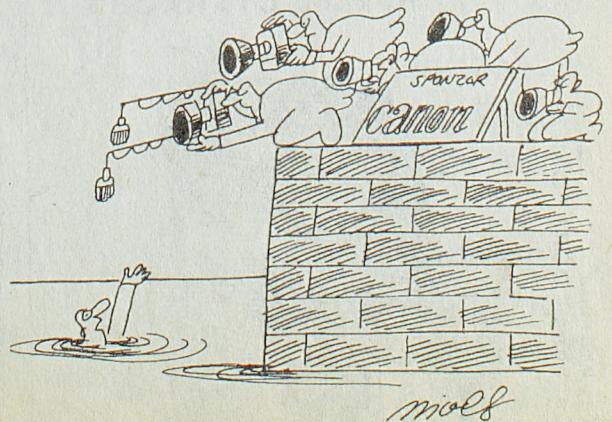
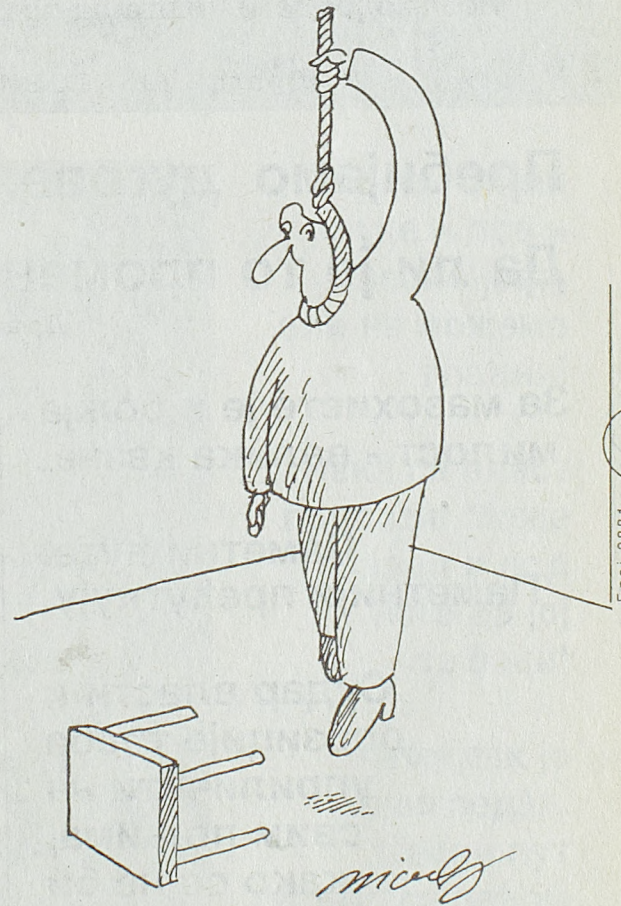
- Шта је било?

- Хтео сам још нешто да вас питам.

- Брзо, немам цео дан за зезање!

- А шта то сада радите?

- Зар не видиш? Спремам дарове доброј деци за идућу Нову годину...



Како све ово народ издржи? Ваљда је свако за нешто рођен!

Јован МОКРИНСКИ

На први поглед у земљи је хаос.
А често су први утисци и најповољнији!

Интернет је јединствена прилика
да се упознате и са првим
комшијом!

Отказаће се и избори, само да би
се стање у земљи нормализовало!

Опоравићемо нашу привреду.
Нећемо јој дати ништа да ради!

Драган ГЊАТОВИЋ

Више се не зна где је
фронт, јер се и у
позadini пљачка!

Новица ТОДОРОВИЋ

Цар Тројан је имао козје уши. А
овај наш има пилећи мозак!

Били су једно срце, једна душа.
Сад су само две партије!

Милутин БУРИЧКОВИЋ

Пребијамо дугове. И грађани имају шансу!
Да ли је то промена пола, кад ја попиздим?!

Драган ШУШИЋ

За мазохисте је и божја
милост - велика казна.

Паметни ћуте.
Паметнији прећуткују.

Судар власти и
опозиције треба
уприличити на
свим пољима,
како се не би
проширио на шуме!

Никола СТАНКОВИЋ

МОЖДАНИ ШРАПНЕЛИ

Поједине особе шириле су гласине о
режиму, али су оне одлучно побијене!

Процена о склоности куће паду је
произвољна. Зависи од количине
експлозива!

Рехабилитација опонената је успешно
обављена. Поједини већ покрећу и прсте!

Сцене државног терора су ми се толико
урезале у сећање да их и данас често
видим!

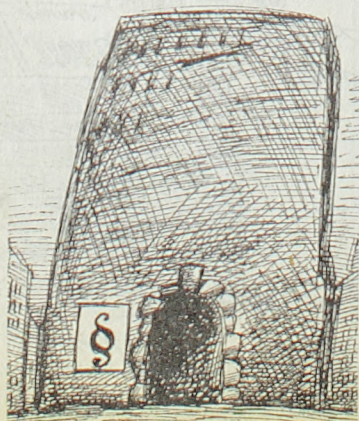
Александар ДОБРОСАВЉЕВИЋ

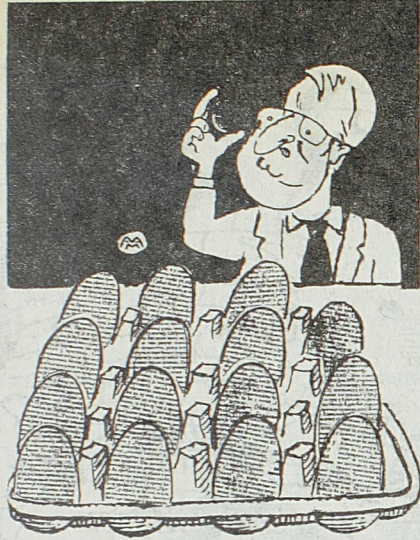
На победнички јарбол подигнуто је
победничко постоље!

Овде се зна ко пије, а ко плаћа, али
се не зна чија је крчма!

Продавци магле обећавају да ће
купци убудуће мање чекати!

Живојин ДЕНЧИЋ





Власт је као анестезија:
дели се на локалну и тоталну!

Продуктивност коначно расте.
Праве се све веће глупости!

Боље је да се ја дочепам власти,
него обрнуто!

Држава, то сам ја.
Куд ли несталоше сви остали?!

Жарко ПИНТАРИЋ

**ПРВО ЈЕ БИО НА ИНФОРМАТИВНОМ РАЗГОВОРУ.
ПОСЛЕ ЈЕ ПЕНДРЕКНУО!**

Давор ДЕЈИЋ

СРПСКА КАРИЈЕРА

Обавештавају се верници да ће Председник одржати говор у главном Дневнику!

Данас је светски дан штедње. Морамо прославити!

А кад је брод потонуо, пацови су пливали држећи се за гласачке кутије!

Опозицију сигурно неко плаћа. Јер, до сада је требало да умре од глади!

Надмашео је Робина Худа. Узима и од богатих и од сиромашних!

То је била велика светска завера. Ја сам је организовао!

Председник воли свој народ. Интензитет ће бити објављен у службеном гласнику!

Комунизам ће сигурно доћи. То је женска логика!

Срби су населили и Нови Зеланд. Остало је још Косово!

Окривљени није извршио ни једно кривично дело, чиме је довео у питање постојање правне државе!

То је било ватрено крштење. Запалили су цркву!

Истина о Србији се пробила у свет. И затражила азил!

Диктатура ми се допада. Имате ли мање паковање, за домаћинство?!

Сатиричар: једина могућа каријера у Србији!

Прали би ми
руке и пре и
после јела,
али не можемо
гладни!

Нека се власт
припази! Може
народ и под
ноге да јој
се баци!

Напредак је
очигледан.
Сваки пут
губимо са већом
разликом!

Докази су
уништени. Много
су причали!

Сабирајући шта
нисмо урадили,
приводимо
радни дан крају!

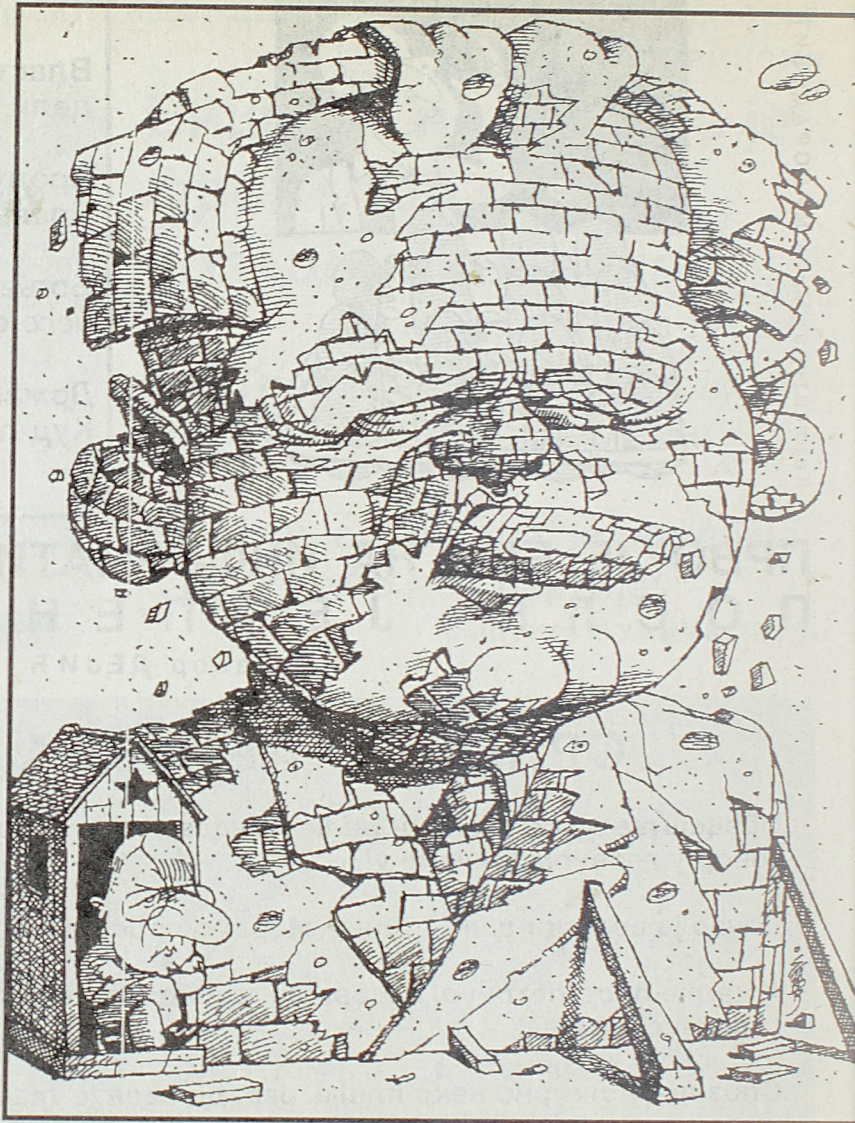
ИСПРАВЉАЊЕ ДРИНЕ

Сад је јасно сваком живом
зашто Дрину зову кривом:
с десне стране ове воде
левичари коло воде,
а са леве сви се куну,
не у Маркса, већ у круну.

Зато, Дрино, водо ладна,
обрнуто ти потеци,
земљопис је за потомке -
историју пишу преци.

Нека десни буду десно,
леваци на страну њину;
јавићемо целом свету:
исправисмо криву Дрину!

Драгутин Минић Карло

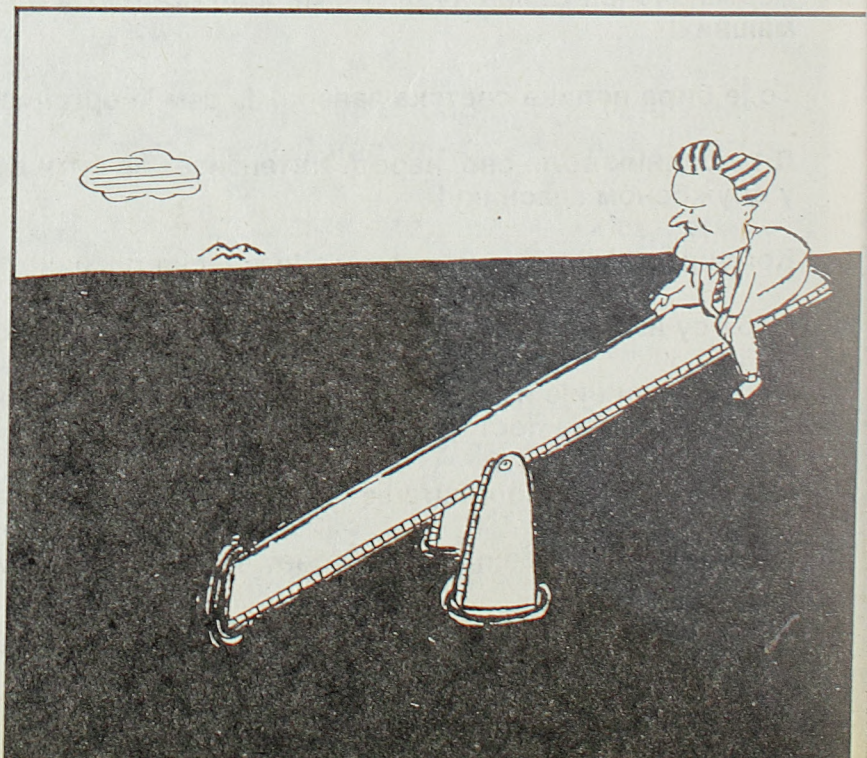


Борислав Станковић СТАБОР

Мића МИЛОРАДОВИЋ

**КФОРЕ,
КФОРЕ,
КОЛ'КО
ИМА
САТИ,
КОЛ'КО
СРБИН
ЈОШ МОРА
ДА ПАТИ?**

Д.М.К.



ТРАНЗИЦИЈА

Сине, образа ти оли ми рећи шта им је ова транзиција? Ела, здравља ти, да не испаметим овако глуп и заостао, ако се не укључим у овај нови свјетски поредак пошто не знам шта ћу од свакодневне транзиције. Укључим радио - транзиција, телевизор - транзиција, новине - гола транзиција? Ево зима је, а ја не ложим фуруну. Шта ако и из фуруне одјекне транзиција?

Зато те и питам, јер има да и ја одем у траанзицију, ако ми не објасниш шта је то или не доведеш некога ко зна, па да ми тачно каже је ли оно што ја мислим, или оно друго?

Ево које су ми године, интересује ме, и зато оћу тачно да знам да не умрем ко ајван, ако сам живио ко ајван. Не бих те ни пито и замарао да не сумњам да је то умјесто овога заосталога "иди у...", па мјесто да кажеш по нашки да се свако згража, ти лијепо речеш "иди у транзицију". Тако покажеш да си фин и поштен, а ништа му мање нијеси реко. Само то да рашчистимо и слободан си, а остало ћу сам да контам у складу са законом и подзаконским актима, ако знаш шта је то? Немој да мислиш да се ја сјекирам за себе и своју генерацију, не дао Бог. Нијесам толико наиван да не виђу да смо ми одавно отишли у транзицију, но шта ће ова црна омладина у овај вакал борбе за благостање? Ударило им у младост ко и што је, свако ужућело ко сиротињско ћедило, реко би не могу се путем вући, а веле да им дају и некаквог ђавола да попуше, па кад то попуше умјесто да се смире они поманитају и разјаре се ко дивљач. Оће све пред собом да спрште, не гледају ко им је мајка ни ко им је отац. Хуни им нијесу равни. Да ми је да их чујеш испред ноћи ту на игралишту, да опростиш, како се чашћавају и шаљу у транзицију и то све по списку, да се кобила застиди. Све оне странске и накарадне ријечи, ни једно да зна ишта у складу са друштвеним напретком, а овамо их представљају као генерацију за наредни вијек, а не застије једно и за овај и за вјеки вјекова. Ако се ово овако настави, ко што и оће, има мајмуни да потписују петиције да нам се забрани да причамо да смо од њих настали, па ћемо онда виђети докле сеже наш мајмунлук, кад буде касно. Не иде ми у главу у шта ти мамлази буље по цио дан те су тако обезглављени, ко да немају телевизор да виде како се биранијем ријечима може одушити, а

да те нико због тога не погледа попривијеко. Е да је у моје вријеме било телевизора ће би ја сад био! Ни

једне европејске ријечи нијеси мого чути ниоткуд, но кад те ко поткачи по нашки, фришти ко Дамјанов Зеленко, а оплете по свијема, и кога зна и не зна. Изнесе о свакоме количински ко о првоборцу, па тек онда ти доћеш на ред, тако да не знаш шта прво да демантујеш. Све што ти опсује опсује у прошлом времену да не можеш ништа подузети да спријечиш, а данас све нешто у будућности: заклаћу, убићу, пребићу, сломићу, јебаћу... тако да све шта ти се деси испада да је случајно, а кад повежеш конце, све и те како постаје сумњиво.

Зато ја и оћу да се уклопим у нови поредак, ни због чега другог. Данас можеш да кажеш шта год пожелиш да те сви чују а само понеко разумије, а да не употријебиш ни једну ријеч која се до сада користила у таквим приликама. Јавно ћу те дезавуисати, тајно ликвидирати, накнадно инлементирати, деструктивно схватити, направићу ти приватизацију, иди у транзицију, и да не наводим даље да те не збуњујем, пошто видим да и ти цабе имаш два телевизора у кући, чим ме тако бијело гледаш, ко уморан во.

Ево сам реци има ли ишта љепше него се знати лијепо изражавати? Почнеш да везеш, па ко разумије разумије, а ко не разумије почне да ти се диви иако те мрзи, пошто зна која је он будала, али не зна јадан која си ти. По рјечнику се види ко је за Европу, а ко за домаће резервате, ће је лакше подивљати него остати при чистој свијести. Од кад сам схватио суштину наново сам се родио, па ми сад мило кад видим колико је мајмуна од којих тек треба да настану људи. Неки пут намјерно започнем кавгу само да неко насрне на мене, да имам повода да га на нивоу удесим и пошаљем у транзицију, па нека се после распитује шта сам му реко, да се спрдају с њим. Да оће увести казне за псовање на јавном мјесту, милијега гласа ми не би било. Написао бих и пар редака за ону рубрику "писма читалаца", тек толико да се види да од срца подржавам тај напредак нашег законодавства, а онда бих у пет до дванајест предступање на снагу срушио међаше комшији и послао га у пизду материну (пошто он не зна шта је транзиција). Кад би он осуо псовкама не би се зауставио цио дан. За наплату казне не би му било довољно сво имање, а и себе да прода (но не постоји такво пазариште ће би се неко за њега заинтересовао), па би видио шта је правна држава и транзиција, мајку му приватизујем и све по списку, марви једној...



Карикатура: Лазо СРЕДАНОВИЋ

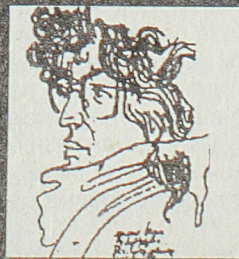
Л. СРЕДАНОВИЋ



Градимиp ОНИЧИН

ГРАДИМИР
ОНИЧИН

БАЛКАНСКИ НЕРВЧИК



Зоран
РАНКИЋ

Ја сам Србин, јер се тиме поносим!

Што је човек даљи од циља, то му је симпатичнији!

Сви се, углавном, сећамо лепих тренутака којих није било!

Ми смо на нашој страни! У томе је њихова шанса!

Народу није до весеља. Па, шта он, у ствари, хоће?!

Прати ме срећа, али изгледа да и њу прате!

Ко је био леп, више није. Ко је био ружан, и даље је ружан!

Штета што је толико глуп, јер је много паметнији од осталих!

Многе су ме волеле, јер су ме неке од њих волеле...

Ако си добар зато што ниси бољи, буди бољи да би био добар!

Нама је припала ова лепа планета. Бољи су на неком горем месту!



Александар
БАЉАК

АФОКАЛИПСА

То су наши осведочени пријатељи. Они нису ликовали када смо били у невољи.

У младости смо много грешили, али ће зато имати ко да настави наше дело.

Да ли сам ја најпааметнији на свету и зашто?

Не могу више да ћутим. Пукао бих да ово нисам рекао.

Непријатељ нас је напао мучки. Почео је да нас бомбардује пре него што су сирене означиле почетак ваздушне опасности.

Показали смо да имамо несаломив дух, јер се и у најтежим временима шалимо главом.

Све информације о нашим победама су незваничне, јер ми не волимо да се хвалимо.

Истина се не може убити. Зато смо јој ми притекли у помоћ.

Верујемо да ће преовладати разум, иако никад није показивао лидерске амбиције.

Ми знамо шта нам је чинити. Нажалост, то и чинимо.

Када је изгледало да више немамо куд, ми смо храбро закорачили у бољу будућност.

С народом или на њему!

Већ смо победили, чиме се дан наше победе још више приближио.

Мир је сувише озбиљна ствар да би био брзо склопљен.

Од почетка је било јасно да непријатељ овде нема шта да тражи, а сада ће у то моћи и сам да се увери.

Истина о нама је отишла у свет. Судићемо јој у одсуству.

Неистомишљеници су провокатори. Вуку нас за језик да кажемо шта мислимо.

Ми смо народу обећали благодатање, а све остало је причам ти причу.

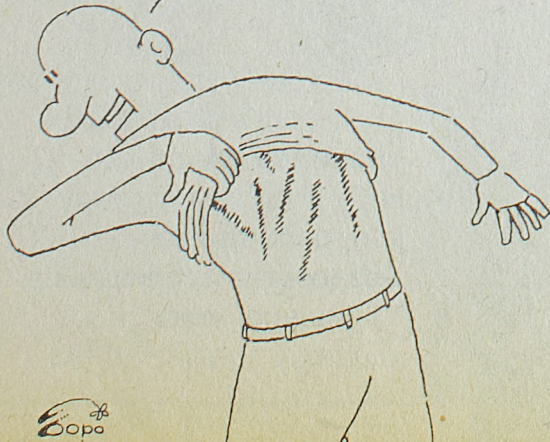
Опет смо преживели. Тога смо се и плашили.



Александар КЛАС

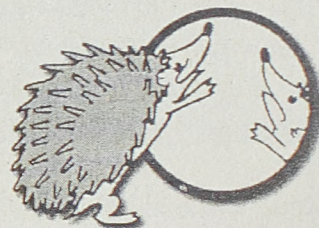
Боро МАРКОВИЋ

ИМАМ ЦРНО
НА БЕЛО ДА
САМ УЧЕСНИК
ДЕМОНСТРАЦИЈА!



ПРОСЛАВА

ОЧИ УОЧИ ЈЕЖЕВДАНА



Прослава ЈЕЖЕВДАНА започела је сађењем *Прве српске дебеле ладовине*. Прва српска дебела ладовина у виду једне Панчићеве оморике засађена је тамо где је сенка најдужа - испред Скупштине Југославије.

18

Број 2881



Чланови редакције "Ошишаног јежа" користе последњу прилику да пре него што *Дебела српска ладовина* попуни рупу у исту дојаве: "У цара Трајана козје уши"!



Док се у Републици савила победа над НАТО пактом, у граду је прослављена шездесетпетогодишњица "Ошишаног јежа".

ЈЕЖЕВДАНА

НА ЈЕЖЕВДАН

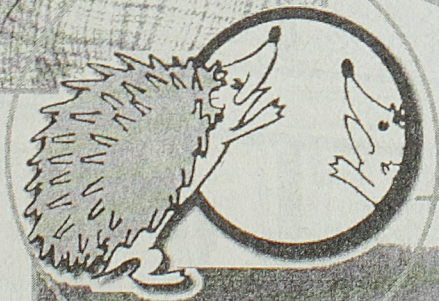


У Међународном пресинг центру, годишњу изложбу Јежевих карикатуриста отворио је Василије Тапушковић, заменик републичког министра за културу.

19

Број 2881

Фотографије:
Владимир ГОГИЋ
и "Ошишани ЈЕЖ"



Отварању изложбе присуствовао је велики број нових, али и велики број старих Јежеваца. Милош Маринковић, Никола Рудић и Бранислав Јовановић управо се сећају старих добрих времена.



НА ИВИЦИ МАРИЦЕ

Пише Драгутин Минић Карло

П Р П А

НАТО би интервенисао у Чеченији да "спречи хуманитарну катастрофу", али не сме да изазове сопствену хуманитарну катастрофу.

С Р Е Ћ А

Радикали су обећали да ће да ослободе све српске земље. На ту вест Срби у Крајини, Босни, на Косову, па и у Македонији су полудели... Ваљда од среће.

Ј У Н А Ц И Н А Ш Е Г Д О Б А

Опозициони лидери су покушали да нам скину санкције, упињали се, упињали, али терет је претежак за слабачке руке. А Милошевић их је донео сам. И то левом руком!

Х Р А Б Р О С Т

Када би се Аркан нешто дигао, многи портпароли се не би зауставили до Кине.



Карикатура: Милорад Х. ЈЕВТИЋ

MILORD

ТАМАН ТОЛИКЕ

Не без ироније, али с поносом, код нас се може чути анегдота о расним и висококвалитетним Црногоркама.

Као, дошао Италијан (некад се подругљиво говорило "Жабар") сред врелог љета на Приморје, или на Дурмитор, свеједно. Онако малешан, црн, жгољав, што рекли "шака јада", али дрчан и несносан у облијетању лијепих жена. И као такав, о јаду забавио нашу расну и кршну Црногорку, која се брани, то што може, па му на крају одбруси:

"Ајде, мичи ми се отален, јадо! Ја толике абортирам".

КОД ЗУБАРА

Гужва, као вазда у свим амбулантама зубарским, па и у овој которској.

- А је ли вас болило кад вам га је пјомбавао? - пита шјора Анђе шјору Патрисију.

- А не толико, друге моје. Теже ми је било кад ми га је вадио.

ОБУКА

Жена учи пса да пузи, а муж ће јој:

- Узалуд ти, нећеш успјети...

- Мучи - опомену га она. - Ни с тобом у почетку није било лако.

КОМУНИСТИЧКИ ДИКТАТОР

Каже славни мој Киро Радовић:

"Никада се ја не могу ослободити од комуниста. Мој мали, петопласирани син зван Филип, има тек двије године, а прави је диктатор - сере и гледа те у очи".

ИСПРАВКА

"У броју од суботе омашком смо објавили да је Јован Шоћ извршио самоубиство испаливши пет метака у груди, а требало је да пише један метак".

СТРАНА

Пред судницом, пита судија странке у спору за силовање:

- Јесте ли ви тужена страна?

- Не. Ми смо једна страна.

СИБИР

И Деда Мраз нам ударио санкције. Тако нам и треба кад смо гласали за њега, а не за Божић-Бату.

РЕФОРМА

Почела је, изгледа, реформа школства. Распусти су дуго од школске године.

УТИЦАЈ

Ђаци су подивљали. Сувише су дуго били са родитељима.

Карикатура: Боро МАРКОВИЋ



Карикатура: Миодраг СЕКЕРЕЗОВИЋ

ИНСЕКТИЦИДНА ПРИЈАВА



...Неко ће морати да ми плати вијагру!

Драган РУМЕНЧИЋ

Бранислав ОБРАДОВИЋ

Да ли је то због озонске рупе или осиромашеног уранијума, тек полако постајемо мутанти. И то инсекти. Већ одавно смо подељени на већину мрва и шачицу трутова, али сад су се појавили нови облици: пауци и осе.

Е, они би да подрију нашу трутовско-мрављу заједницу. Иако инсекти са овог подручја, дресирани су негде на Западу да сруше ово наше благостање, да насрну чак и на неке угледне трутове.

Зато морамо држати отворене свих осам очију.

Ево, на пример, криминалне радње у нашем фудбалу је донела бубамара.

А и ови моји из Јежа су ми сумњиви. Зар нам није доста паука и оса, него они ишли у посету бугарском Стршелу (на нашем СТРШЉЕН). Каобајаги отварали изложбу карикатура, а ја сам их лично видео како се нешто домунђавају са стршљенима и слатко смеју.

Не тражим орден, мада новчани износ не бих одбио, само упозоравам на опасне инсекте који надлазе.

Поред паука и оса, да и ови јежевци не пређу у стршљене.

Драгутин Минић Карло



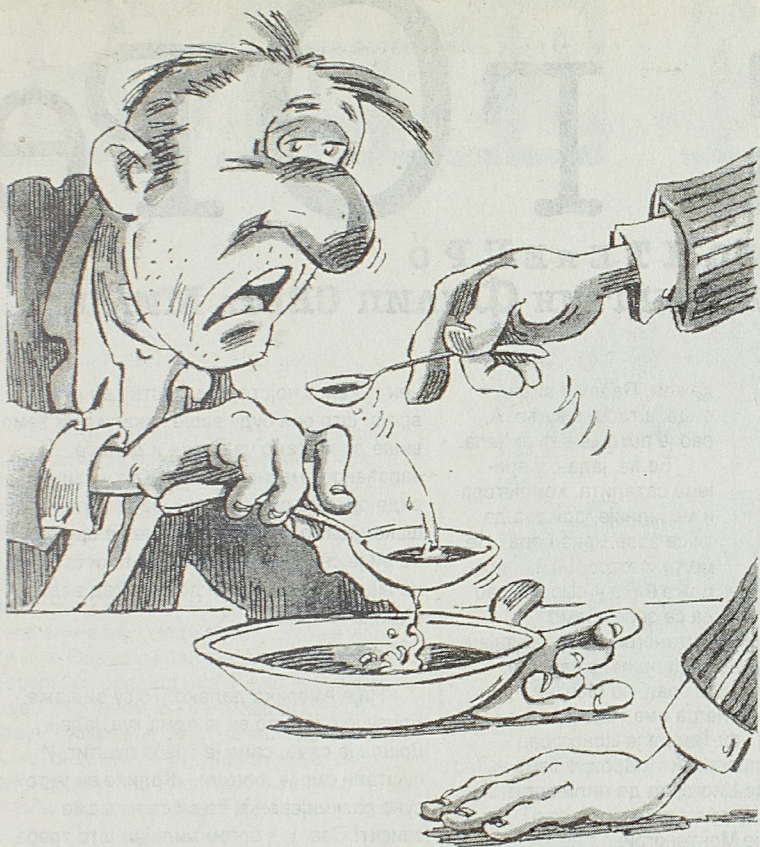
КАРАКТЕРИСТИКА

Za druga Kuzmanović Milana.
 U borbama dosta dobar. Odm N.O.B. nije naročito hrabar. U radu dobar, samo bez inicijative. Kao vojnik disciplinovan. Odnos prema drugovima dobar, lični život dobar. Miran i tih. Ne analitičiv Dobivena naredjenja izvršava bez pogovora. Učiti ne voli. Politički ne zainteresovan Uslova za razvijanje ima.

M.P.

U.d. komesara
 Janko Juhas s.r.

Prepis overava
 Šef otaeka.



Карикатура: Љубомир СОПКА

П Е С М А Р И Ц А

Пију виски,
а певају вину.
Да одеш лепо
у пизду материну.

Гле човека
колика је хуља,
градом носи
пет литара уља.

Песничку главу
гурни под чесму,
добићеш одмах
трезну песму.

И данас
"Маги" супе
воле гладно
српско дупе.

На вр' језика
длака,
и љубав вам је
така.

Мене тата пита:
"Волиш ли и овог Тита"?
А ја тати велим
да му исто желим.

Од замора материјала
и авиони падају,
а и ови из опозиције
се надају, надају...

Свети Никола,
заштитниче путника,
услиши молбе многе,
нека ухвате пут под ноге.

БОМБА

Гледам је на крову прекопута.
Пала, а није експлодирала.
Држи ме у неизвесности.
Рат. Агресија. Ничим изазвано...
А ја, сваког јутра, на суседном крову
гледам у неексплодирану бомбу и чекам да
пукне.

Отворио сам прозор да ми се не би поломи-
ла окна.

Кад иексплодира, уштедећу на окнима.
У ствари, из своје собе, кроз отворен про-
зор, гледам у оно што се, ипак, догодило.

Не брине ме јесам ли губитник или добит-
ник.

Добио сам је на суседном крову и чекам да
пукне.

У том чекању, пролазе ми неописиво досад-
ни дани.

Бане ЈОВАНОВИЋ

Драган МАТЕЈИЋ

У ПОЧЕТКУ

У почетку
губе вољу;
на дреку
- кољу!

Јесу
вредни:
нису
- жедни.

Сва је
вештина:
да се убије
- суштина!

Радомир РАЈКОВИЋ

ПОЛИТИКА НИЈЕ ЗА ПЕСНИКА

Није згодна политика
За маштара и песника:

Кад стихове боље сложи -
Осети на својој кожи.

За стих сваки политички
Може да добије по пички.

Зато песник који вреди
Добро пази, пичку штеди.

Растко ЗАКИЋ

БОГУ ЈЕ ДАТО СВЕ

Председник може
да краде
народне гласове
а мени бране
на скверу
да држим говоре

Начелник може
да брани лопове
а мени не дају
на скверу
да држим говоре

Судије могу
да ми суде
по туђем нахођењу
а мени бране
у судници
да говорим истину

Богу је дато све
што је узето вољу
и Председник и Начелник и
Судије
своје рокове сакрили у пепелу
док време подиже
споменик
мом говору

Дане СТОЛИЉКОВИЋ

ЧАША

На почетку чаша прва
а за првом иде друга
и затим трећа
да буде срећа.
Прескочиш једну
да ти не смета,
јер брзо следи
чаша пета.
И одмах, сместа,
чаша шеста,
и једна ледна
звана седма.
А затим госпа
чаша осма,
руши те с кревета
чаша девета,
стиди се детета,
јер дође десета.
Кад бане стога
личиш на скота,
код сто пете
реци: Збогом, свете!
Ту си при крају
и већ си у рају.
Тако ћеш снити,
а у паклу бити.
И зато, човече,
беда и црву,
прескочи стоту,
а нарочито прву!

Бора ОЉАЧИЋ

У СВЕТУ СИЛЕ ПОГЛЕДИ РАЗБИБРИГА

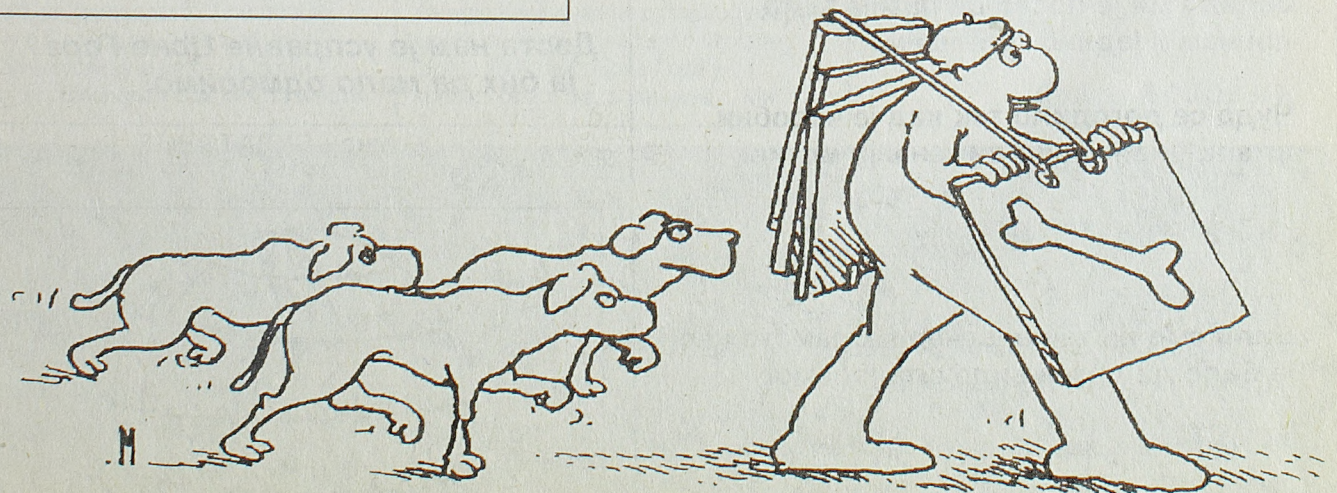
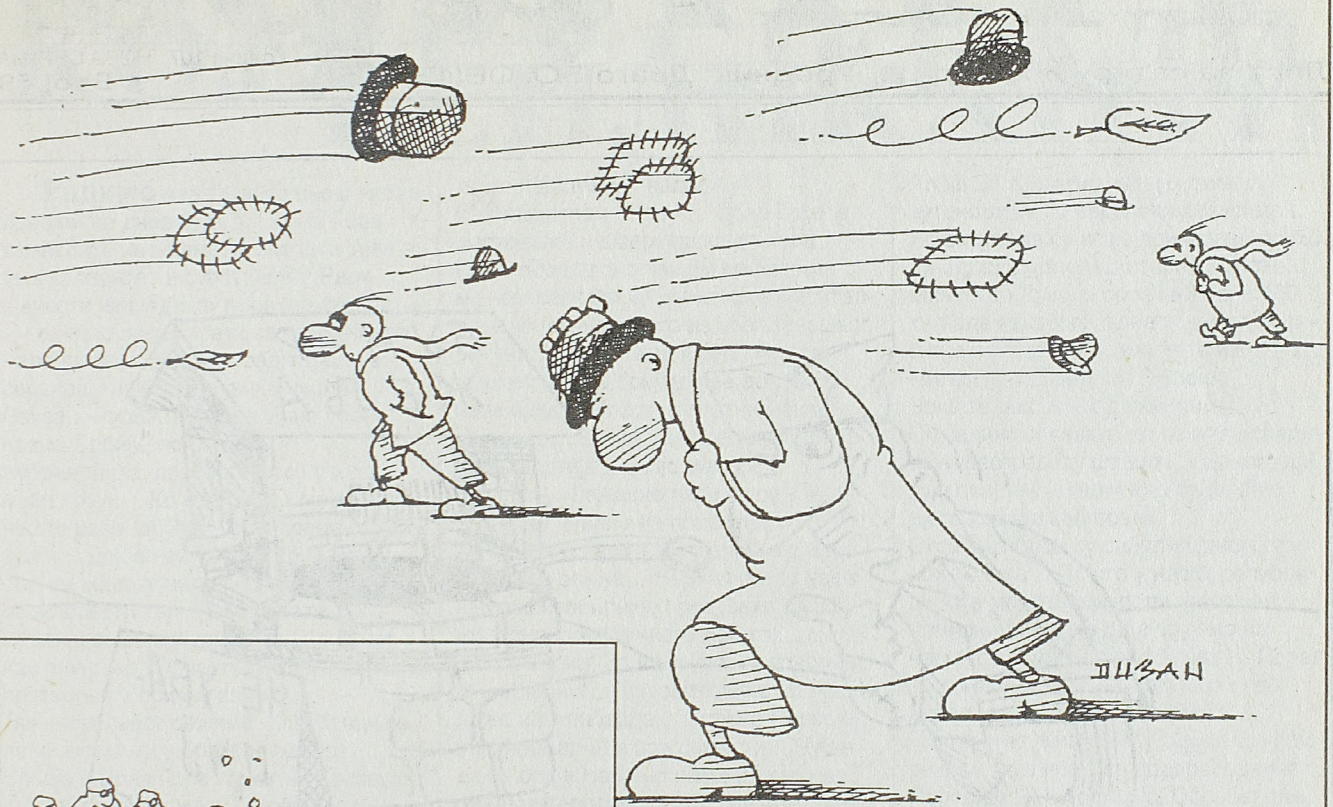
У свету силе погледи разбибрига
доба непроходно мртво у заблуди
језа у поктура непознати људи
видљив траг у грчу климавих тањига

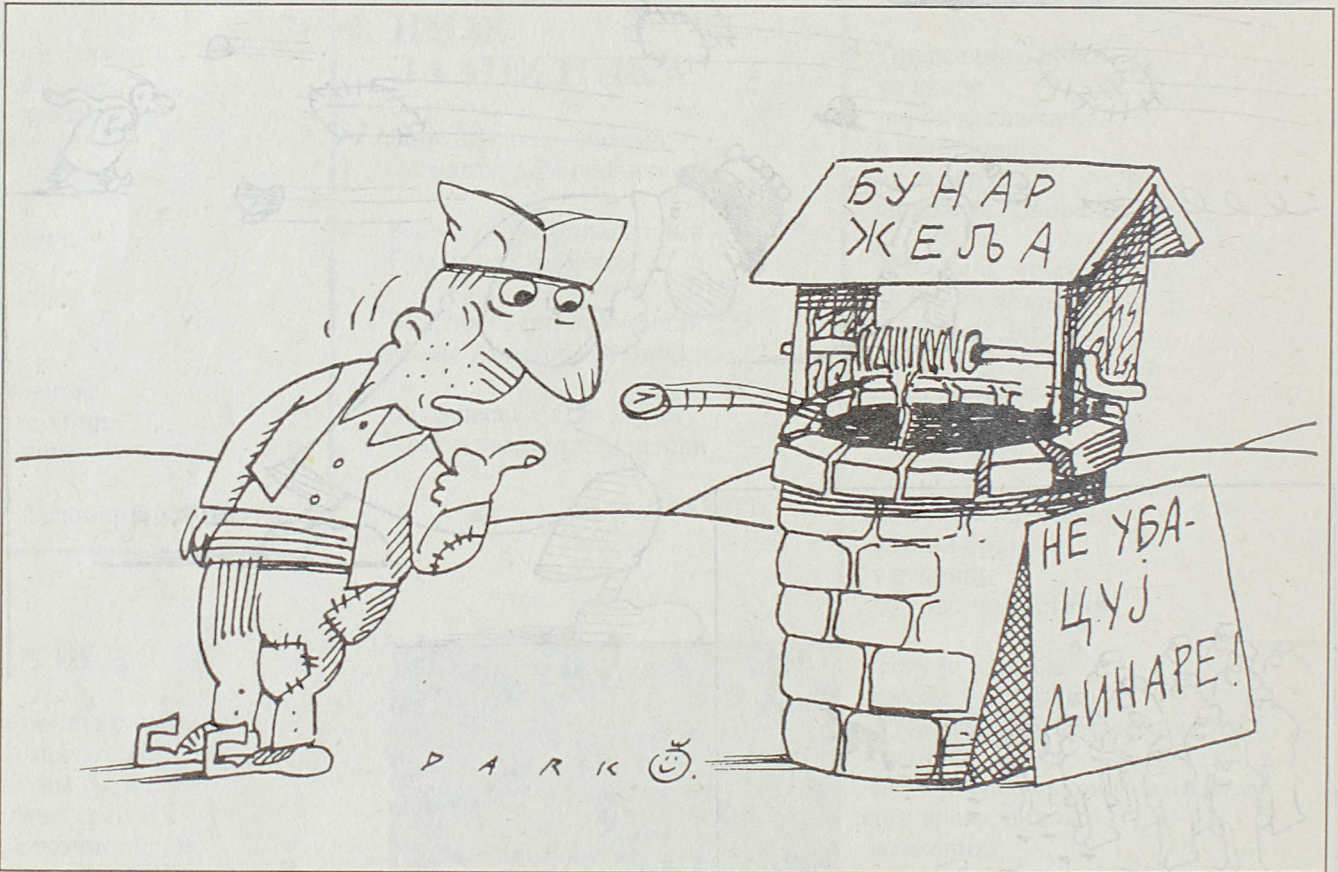
бљеска под украсима месарска кука
са чеља аићески мирне старице
од пода до плафона пуне полице
огањ палата из разјареног звука

а простота вида и доследног бола
под крвавом руком дебелог месара
нестаде кад тешка и оштра сатара

пресече ко светлост тврду кост на пола
новач хладна збиља празно наче шаку
и у попор касе паде ко у раку

Миодраг МАКСИМОВИЋ





ТАЈНА ВЕЧЕРА

Владислав ВЛАХОВИЋ

Једини ми је посао да пазим ђшта причам и једино то пишем.

Чудо се догодило тек кад је чаробни штапић попримио димензију мотке.

Радници су опет примили плату. Истрага је у току.

Били смо на тајној вечери. Срамота нас је било да други виде шта једемо.

Тек последије пишања установили смо правац вјетра.

По народном вјеровању у њих не треба имати вјере.

Домовино, ти си као дом здравља.

Многи наши закони су поријеклом из топуза.

Доста нам је усправне Црне Горе - ја бих да мало одморимо!

Комнен БУЛАТОВИЋ



Карикатура: Дарко ДРЉЕВИЋ

ГОДИНА КОЈУ СУ СЈЕБАЛИ РЕПУБЛИКАНТИ

Радимо већ 14 дана а још нисмо прешли на дневни ред... Црна Гора, замислите има памети, зна шта хоће а има капацитет и супстанцу... Ради јавности још једанпут понављамо да ми нећемо полемисати са послаником - алапачом... Нама се овдје и даље сервирају неке политичке цуцле... Пауза... Рубна подручја Црне Горе према Србији, по рецепту Чубриловића, претворена су у наш меки трбух... Ко једном руком даје нешто цабе, другом те за перчин држи... Док се ви убисте причајући о бољем животу народ гребе котао... Ко се не освети тај се не посвети... У Италији се ријеч Црногорац преводи као шверцер... Овај парламент је претворен у обичну звечку Ђукановићевог режима... Албанци се неће мијешати у братске односе Србије и Црне Горе... Рат на Косову се води у другој држави... Злочин на злочин није злочин... Војсци Југославије, знате, треба обуставити испоруке хране, воде и струје... Нисам сигуран да ће српски сељак пристати да он краву храни, а ми да је муземо... Може ли неко објаснити шта је писац хтео да каже... Влада је послала специјални авион да из Шпаније доведе једног одборника либералног савеза и чим је гласао опет га авионом вратила... Убудуће парламент ће радити без бочних реплика... Министре Ђукановићу, фино сам вас питао због чега је тендер тајни кад закон изричито тражи да буде јавни. А шта ми ви одговарате? Причате ми причу о Слободану Милошевићу, Садаму Хусеину и да се у Србији гладује... Слободан сам констатовати

да се парламент налази у безтежинском стању... Црна Гора је мафијашка и шверцерска држава... Више података о нашим приходима можеш сазнати из црних хроника италијанске штампе, него из овог завршног рачуна... Ко то тамо пјева: "Нит се шишам, нит се бријем, све док Мила не убијем..." Власт је слатка макар је из пакла... Владајућу коалицију чини једна партија и двије мегафон странке... Државне паре су се у иностранству чувале на приватним рачунима а народ зна да ко мед врца тај прсте олиже... Берковићи су наше најпрофитабилније предузеће са 550 милиона динара чисте добити... Ма каква марка! За наше плате довољан је и пфенинг... Ђуровић лаже ко пас, а лаже и Килибарда... Славко Перовић није нормалан и при свијести... Чујем да се овдје Немања помиње као цар, па ме интересује извор тога податка. Професоре народне књижевности, извор је пјесма "Ђе се ђеде цар Немање благо." Данас ћемо радити са бочним репликама... Министар Шоћ лаже ко пас. Посланиче Јовановићу да изађемо из дворане. Излазим... Пауза. Обезбеђење... Да нема либерала, њих би требало измислити. Да се имамо коме смијати... Посланиче Бојовићу, вашој глави добро је пристајао један сомбреро... Министре Шоћ, још боље би вашој глави пристајала једна перика... Искуства полиције у јануарским демонстрацијама изучаваће се на академијама. Да је Касијус Клеј знао наш став о дезертерима он би се данас звао Мухамед Шоћ... Рат 1999: Црна Гора у бој креће; пола хоће, пола неће... Ми

Албанци тражимо интегративну аутономију по европским узусима... Не видим да су игдје приказани приходи од продаје хуманитарне помоћи... Министар Дреџун се хвали како 400 хиљада наших грађана живи од социјалне помоћи... Су чим ћете изаћи пред Милоша?... Пред ког Милоша?... Чекајте, ако ми сад укинемо Омладински савјет, ко ће онда спаљивати београдску штампу... Црногорци су у овај вијек ушли као овце, а из њега излазе као брави... Високошколци су забавили Црној Гори нож у леђа... Пошто у нашој републици није могућа контрола животних намирница остаје да вјерујемо на часну ријеч министра Мугоше... Поред толико лудих глава, сад и те луде краве, да не буде мало много... Посланиче Живковићу одузимам вам ријеч... Ама коме ви подпреседниче Поповићу!?!... Полиција. Обезбеђење. Пауза од 24 часа... Моје гесло је: купити јефтино (у Србији) а продати скупо (у Албанији)... Па министре Бралићу, због тога и имате баријеру на коловрату... Господине Ђуровићу, наједноставније речено - ви не знате ништа... Овдје се покушала дезинформисати јавност. Речено је да су високостеоне јунице увезене из Њемачке, што није тачно. Увезене су из Баварске.

На крају ове године можемо са задовољством констатовати да смо чували висок углед и достојанство овог дома на добробит свих нас и свих наших грађана.

БАМБАРА!

Драго БОЈОВИЋ

ДОБРОСУСЈЕДСКИ ОДНОСИ

Дејан МИЛИЧИЋ

Свијет нам се смије ко луде краве на брашно!

Срби могу изгубити излаз на море, али су историјске чињенице на њиховој страни: нико им не оспорава да су имали већину на Голом отоку!

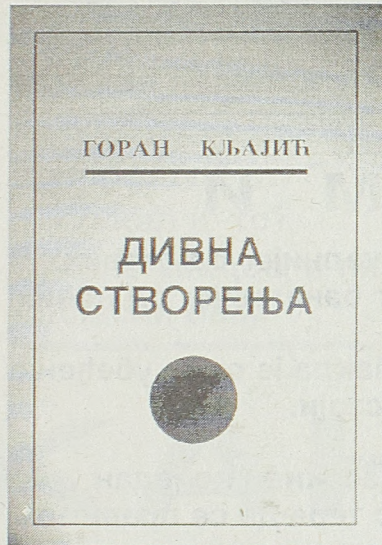
У циљу добросусједских односа са Кином, најебали смо ко жути!

Двовалутни систем је најмање обрадовао оне са празним џеповима!

Трајност улога је загарантована. Штавише - вјечна!

Историјска нужност: педери најприје уђу у анале!

Не спаљујте се у знак протеста. Неки би се на том пламену радо огријали!

ЖИВОТИЊСКО
ЦАРСТВО

Овако то изгледа:

Жене су крмаче које се представљају лабудовима.

Дјевојке су лабудови који ће постати крмаче.

Ни мушкарци не заостају.

Они су крмци који се приказују јеленима, а своја прљава рила држе за прекрасне рогове.

Наравно, имају рогове, али им је то захваљујући њиховим крмачама.

Срећом, њихове крмаче им толико пута помажу да стекну и задржње своје рогове, да они остају уљуљкани и свом јелењем сну.

А крмаче радосно, једна другој, представљају:

"Види мог рогоњу!"

А он се напне и поносне риче.

Ричи само.

(Зоран Ранкић: АФОРИЗМИ, "Пролетер" ад Бечеј, 1999)

Кад је глумац Зоран Ранкић, 1990. године објавио прву збирку афоризама "Довиђења, како сте" његово гостовање у уметности афоризма дочекано је као књижевни догађај. Од тог времена до данас, његов афоризам делује као старо вино, које опија и кад се не узима у великим количинама. Настао из мозговне гимнастике, Ранкићев афоризам делује као будилник што трезни успаване лењивце духа, а нарочито мрзовољнике што су заборавили да размишљају и да се присећају. У овој књизи афористичар је испољио и оштроумље и духовитост. Ма колико остајао веран духу сажетости и одређености мишљења, аутор није афоризам редуковао до потпуне недвосмисленост, до поједностављеног сазнања.

Шта је већ тада било у темељима његовог афоризма? Ђудљива спонтаност меланхоличног хомо луденса, и прецизност и неочекиваност медитације. Тада је настао и афоризам, за који је речено да садржи нашу "најкраћу историју": **Циљ нашег пута је да пронађемо пут до нашег циља!** Репресивно друштво тумачено је сажетом и лудидном рефлексијом: **Чине што бране и бране што чине!** Ово је инвентивно запажање о успостављању неподношљиве владавине над људима. Иронични дух афористичара прати цивилизацијско безглавље и надреалистички водвиљ кобајаги модерног света: **Ум царује шаблон влада светом!** У реалности тога света је и личност, и поезија, и лепота.

Недавно се појавила и нова Ранкићева књига, коју је насловио **Афоризми**, а у њој се, по трећи пут нашла збирка **Довиђења, како сте**, али и прво целовито издање афоризама под називом **Балкански нервчик**, који су већ дуже времена објављивани у листу **Ошишани јеж**. Афористичар настоји да превреднује драму људског трајања. Зато су ту мисаоне инверзије: **Не бојте се истине! Ње нема!** Ту су читави слојеви парадоксалног уопштавања: **Један човек може да победи народ ако је тај народ на његовој страни.** Ту су и апсурдизми: **Дајте ми само пет минута власти - владаћу доживотно.** За овакво мишљење било је довољно искуство нашег актуелног властодржавља. Из таквог политичког контекста настао је и овај афоризам: **На муци се познају лудаци.** Ту су и нихилистичке опсервације: **Када се све сабере ту више нема ништа!** Ту је и мисаона сажетост и лапидарност израза: **Памет у глави, глава у торби.** Ту су и трагичне антиципације, које не би смели, ни случајно, да прихватимо као необавезну вербалну игарију: **Они ће нас бити и мучити, а ми један другом вадит очи живе!** Као драмски писац, уместо драме, Зоран Ранкић пише такве афоризме, који би се комотно могли преобликовати у драму апсурда или какву оперету: **Куда, вођо, водиш ове људе? Откуд знам. Иду за мном!** Тако је то у нашој држави, која би се, из више разлога, могла назвати **Страдија**. Не би погрешили ако бисмо тврдили да је овде најактуелнији писац управо Радоје Домановић и да је у нашим афористичарима добио ваљане наследнике.

Зоран Ранкић се непрестано мењао и кад је остајао исти, исти поуздани мислећи и бунтовни уметник, али бисмо силно погрешили ако не бисмо приметили његов врло уочљив креативни успон и стваралачку зрелост. Сатирична жестина учинила је да његови афоризми, у недавно написаној збирци **Балкански нервчик**, делују као снажни зимски ветрови који носе све пред собом. И не остављају ништа тамо где је било.

Буре Барута

ЛИСТ БАЛКАНСКИХ САТИРИЧАРА И КАРИКАТУРИСТА / број 3

Георги КОСТОВ (Бугарска)

А Ф О Р И З М И

Када Бог одлучи да некога казни,
окужи га ласкавцима и полтронима.

Непослушне јариће поједу вуци, а
послушне - домаћини!

У развијеним друштвима за оригинално
размишљање тапшу по раменима, а у
неразвијеним - пребијају од батина!

Нема ничег актуелнијег од старих
новина, и ничег баналнијег од нових!

Страшније од Пакла је само убеђење
да Пакао не постоји.

У свакоме од нас живи по један
глупан који нас тера да се правимо
паметнији него што јесмо.

Превела: Мирјана Мишев

32

Број 2881



Карикатура: Велин АНДРЕЈЕВ

MEMBERS OF BALKAN SATIRICS' ASSOCIATION

Satiric Foundation - Sofia, Bulgaria
Starshel Weekly - Sofia, Bulgaria
House of Humor and Satire - Gabrovo,
Bulgaria
Alchak Magazine - Sarajevo, Bosnia
Osten Magazine - Skopje, Macedonia
Association of the authors of caricatures -
Podgoritza, Montenegro
Journal "Satiricon" - Bucurest, Romania
Oshishani Jez Magazine - Belgrade, Serbia
Danga Magazine - Belgrade, Serbia
Club "Zlatna katziga" - Krushevatz, Serbia
Museum of the Caricature - Istanbul, Turkey
To Pontiki Magazine - Athenes, Greece

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР КРУШЕВАЦ
ПОЗИВА СВЕ
ХУМОРИСТЕ, САТИРИЧАРЕ, КАРИКАТУРИСТЕ
ДА УЗМУ УЧЕШЋЕ НА

ОСМОМ МЕЂУНАРОДНОМ ФЕСТИВАЛУ ХУМОРА И САТИРЕ "ЗЛАТНА КАЦИГА"

КОНКУРС ЈЕ ОТВОРЕН ДО 1. МАРТА 2000. ГОДИНЕ

РАДОВЕ СЛАТИ НА АДРЕСУ
КУЛТУРНИ ЦЕНТАР КРУШЕВАЦ
ТОПЛИЧИНА 2
37000 КРУШЕВАЦ
ЈУГОСЛАВИЈА

У КОНКУРЕНЦИЈИ СУ СЛЕДЕЋЕ ФОРМЕ:
КАРИКАТУРА
АФОРИЗАМ
ОСТАЛЕ ПИСАНЕ КРАТКЕ ФОРМЕ
РАДОВИ МОРАЈУ БИТИ ОРИГИНАЛНИ И ПОТПИСАНИ
ИМЕНОМ И ПРЕЗИМЕНОМ

Т Е М А
ЗА КАРИКАТУРУ: 2000 ГОДИНА
ЗА ПИСАНУ ФОРМУ: СЛОБОДНА ТЕМА
Ф О Р М А Т
ЗА КАРИКАТУРУ: ДО 30 X 40 cm
ЗА ПИСАНЕ ФОРМЕ: ДО ДВЕ КУЦАНЕ СТРАНЕ

СЛУЖБЕНИ ЈЕЗИК ФЕСТИВАЛА СРПСКИ И ЕНГЛЕСКИ

БАЛКАНСКИ

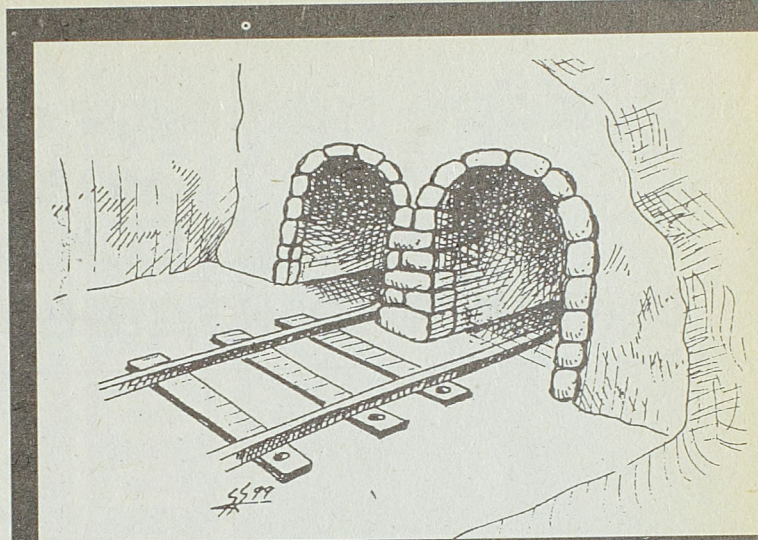
В И Ц

- Мушкарац у свом животу има два периода у којима не разуме жене - каже пријатељ пријатељу.

- А кад је то?

- Пре свадбе, и после свадбе!

- објасни овај.



Карикатура: Стојан СТОЈАНОВ

КАНДИДАТ

Ака ЦИНДИЗ (Турска)

Дошао сам нешто раније у канцеларију и затекао Хафиз Ефендију са шољицом кафе у руци.

- Добро јутро, Хафиз Ефендијо! Ви сте данас поранили.

- Дошао сам да вам објасним неке ствари и да вас замолим да ме пажљиво саслушате - рече Ефендија.

- Молим, молим. Изволите, слушам вас.

- Јуче сте ми рекли да знате тајну која ће ми помоћи да будем изабран на изборима и...

- Ја сам се јуче шалио. Не схватајте мою шалу озбиљно.

- Алах вас заштитио! Ви сте способан човек и знам да ћете ми пружити потребну подршку на изборима.

- Добро. Употребити сам свој утицај - одговори хафиз Ефендија.

- Реците ми, молим вас, шта прво да предузмем?

- Ефендијо, наш Устав захтева да својим бирачима изложите своје идеје, намере и програм.

- Што се тиче идеја и намера, то ме не брине, али не знам како да редигујем програм - рече Ефендија.

- Зашто?

- Овај...

- Није то тешко. Често се објављују изборни програми. Прочитајте их и на основу њих саставите свој.

- Дозволите, цела ствар је управо у овоме: ја одлично знам калиграфију, али на жалост, не знам да читам!

- Немогуће?!

- Веровали или не, тако је. Ја сам калиграф.

- Не схватам како је могуће да човек зна да пише, а не зна да чита!

- То је бар једноставно. Калиграфи

копирају ствари које имају пред очима: они знају напамет облике читавих строфа из Корана, али не и садржај. Важно је да се лепо напише. Зато вас молим да ми ви саставите изборни програм.

- Врло радо.

- Ја ћу имати у виду ваш таленат и ваше идеје, и ако вашом помоћу будем изабран, нећу заборавити да вас достојно наградим.

Чудан човек, помислих. Каква амбиција, машта и дубок џеп! Било би глупо да му не помогнем.

- Нека буде како ви желите - рекох - учинићу све да будете изабрани. Ја вас већ видим изабраног како улазите у Скупштину.

- Него... да ли бих смео нешто да вас упитам? - рече Хафиз Ефендија. - Чудим се зашто се ви нисте кандидовали, кад већ тако добро познајете пут ка успеху?

- Ефендијо, ви заборављате да још немам тридесет година, а закон прописује да се пре тога не може заузети тај положај. Ја сам поштен човек и не желим да фалсификујем извод из књиге рођених.

- Колико вам дугујем за вашу услугу?

- Причекајте док будете изабрани.

- Никако! Чист рачун, дуга љубав.

Реците ми, колико вам дугујем?

- Нека буде педесет лира.

- Не чини ли вам се та сума претераном?

- Не заборавите да ћу вам осигурати избор за посланика, бранићу ваше интересе и заступати ваше идеје...

- Мислим да ће бити довољно ако вам дам двадесет пет лира - прекиде ме Ефендија. - Даћу вам одмах петнаест, а остало кад будем изабран.

- Важи, Ефендијо.

Хафиз Ефендија изброја петнаест лира.

- Сутра ће бити све припремљено - рекох му.

- Алах вас благословио, господине! Нека ми ваш списатељски дар донесе срећу!

* * *

После извесног времена Хафиз Ефендија је изабран за посланика Независне странке. Месец дана касније, послао сам му писамце следеће садржине: "Будите добри па ми пошаљите десет лира које сте ми остали дужни". Ефендијин одговор је гласио: "Видећемо".

Прошла су четири месеца. Једног дана спазих Ефендију како излази из кабинета министра спољних послова.

- А мојих десет лира?

- О чему ви то говорите? - зачуди се Ефендија.

- О вашем дугу, господине посланиче!

- Навратите до мене у Скупштину. Разговараћемо.

Навратио сам кроз два месеца.

- Хафиз Ефендијо, дошао сам због оних десет лира...

- Извините, морам хитно да саставим експозе новог буџета. Навратите неког другог дана. Разговараћемо, ако Алах буде дао.

Хафоз Ефендија постао је известилац буџетске комисије, затим председник комисије, председник странке и, најзад, министар. И ко зна шта ће још постати? Али, он ми још дугује оних десет лира...

Ускоро на свим бољим киосцима

НОВА ВИЦОТЕКА специјано издање



Само за нестрпљиве читаоце "Ошишаног",
из те будуће Вицотеке смо изабрали:

Вејавица зауставила воз којим путују
Лењин, Стаљин и Милошевић. Лењин
изађе напоље и врати се за пола сата:

- Одржао сам митинг, објаснио
колико је важно да се пруга рашчисти,
окупио бројне добровољце и крећемо за
15 минута.

Прође пола сата. Воз и даље стоји.
Сад изађе Стаљин. Врати се да 10 мину-
та:

- Стрељао сам половину, а друга
половина ће да откопа пругу за 15 мину-
та.

Опет ништа. Онда изађе напоље и
Милошевић. Врати се за два минута,
спусти ролетну и каже:

- Другови, воз је већ кренуо!

*
- Шта је то: четрдесет зуба и четири
ноге?

- Крководил.
- Тачно. А четири зуба и четрдесет
ногу?

- НКПЈ!

*
Питали Ђинђића какво је стање у
спортском центру на Врачару.

- Одлично - каже Ђинђа - једино је
базен нешто чудан.

- Шта му је? - пита питалац.
- Њему ништа, али зарониш као
председник странке, а изрониш као

специјални саветник новог председника.

*
Од свега што је господин Мирко
Марјановић у свом говору тако лепо и
јасно казао скрећемо пажњу на
најважније акценте: краткоузлазни,
дугоузлазни, кратко силазни и дуго,
дугосилазни!

*
Последња вест РТВ Студио Б.
На Уролошкој клиници у Београду
пронађен је још један атентатор. Да не
бисмо ометали детаљну претрагу органа
име нађемо саопштити, али податак да
му је у бубрегу пронађен песак јасно гов-
ори у његовим намерама и ван Ибарске
магистрале. Бубрег је, као и у случају
камиона, био нерегистрован, што јасно
упућује на Државну безбедност као
потенцијалног власника.

*
- Тата, тата, купи ми ауто!
- Купићу ти, знаш кад...
- Када, тата, када?
- Никада! Или, ако ти је лакше:
купићу ти ауто оног дана кад председ-
ник наше државе својим аутом оде на
наше море!

*
- Драги, чула сам данас на улици, а у

"Базару" о томе ништа не пише... Кажу
ми има ли код нас култа личности?

- Има, душо, има. Култа имамо и
превише, али немамо личности!

*
Питали Мирка Марјановића:
- Шта је то: од папира је, браонкасто
је, шушти, а није новац.

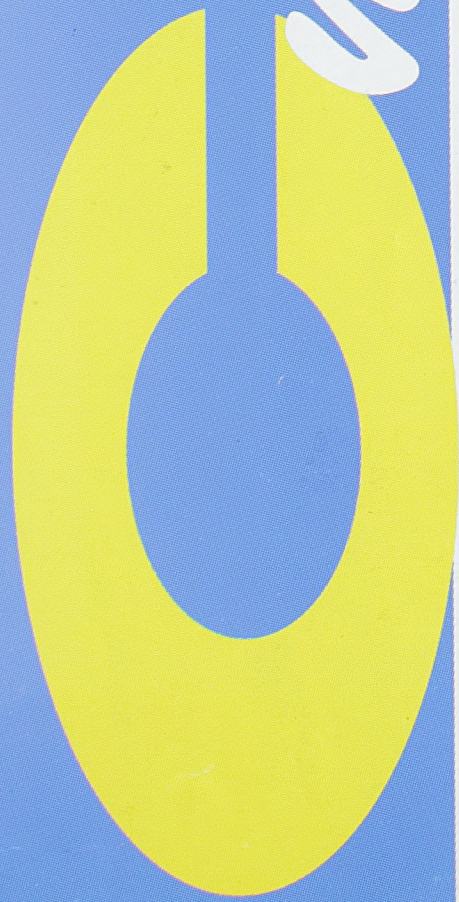
- Немам појма - признаде Миркаћ.
- Сто динара, друже председниче!
Сто динара!

*
Васкрсао Ђура Јакшић, па одмах
потрчао у Скадарлију да види шта раде
и како живе данашњи, боље рећи
ноћашњи боџи. Сео Ђура у свој ћошак и
гледа како двојица седе за празним
суседним столом. Ђура мисли да га не
препознају, па се мало накашља, а онда
ће један од оне двојице.

- Овај са дваес динкера је дошао, још
да васкрсне Никола Тесла, па да имамо
за по ракију!

*
У једно банатско село дошао
Недељко Шиповац, па се разгаламио:
- Сељак је костур нашег друштва...
Сељак је костур нашег друштва...
- Наравно да је костур - додачује
лала - кад сте му узели и месо, и маст, и
јаја!

ОСНИВАЧ: Удружење новинара Србије. ИЗДАВАЧ: ИП Ошишани јеж. Уређује уреднички колегијум. Директор и главни и одговорни уредник: МИЛОВАН ВРЖИНА. Редакција и администрација: 11000 Београд, Ресавска (Генерала Жданова) 28/IV
Телефон и телефакс: 011 3232423; 011 3232211. Е-mail: jez@jez.co.yu ЈЕЖ НА ИНТЕРНЕТУ: www.jez.co.yu
Жиро рачун: 40803-603-7-35886 Девизни рачун: 40801-620-6-71800779038900
Штампа: МРЉЕШ Кнеза Милоша 9 11000 Београд



market



LEPŠA



STRANA



KUPOVINE



A
D
N
I
K
I
K

tm

o s n o v a n a 1 8 6 6